

Aan
gemeenten, deelorganisaties,
commissies en beroepsgroep

- datum: 23 april 2020 (per email)
- nummer: 07.15 / com / 241
- betreft: bemoediging Bondsgemeenschap

Beste, lieve mensen, wat is het een vreemde tijd. In al de contacten die ik heb, komt telkens weer naar voren dat het sociaal wel gaat maar het gemis van elkaar te zien en aan te raken is wel heel erg. Dat brengt de Paasboodschap wel heel dichtbij. De volgelingen van Jezus die hem misten. Het niet meer kunnen begroeten en elkaar zien. Die is ook in deze vreemde tijd heel actueel. Dit brengt mijn gedachten dan ook bij de Emmaüsgangers.

De Emmaüsgangers lijken op ons, moderne mensen en omgekeerd lijken wij op hen. De Paasboodschap was voor hen een onverteerbare brok en dat is het voor de moderne mens ook vaak. Met je verstand is dat immers niet te rijmen. De eenzame wandelaars, op weg naar het dorpje Emmaüs, hadden wel gehoord van die vrouwen, die Jezus' graf leeg hadden aangetroffen. Maar wat zegt dat nou? Vrouwenpraat! En wat hadden zij daar nou aan? Een leeg graf zegt zo weinig. Daarmee hadden zij hun geliefde vriend Jezus niet terug! Zij dachten in stilte aan hem, die zij zo misten en van wie zij zo veel verwacht hadden. En er maakte zich een pijnlijk gevoel van leegte en grote teleurstelling van hen meester.

Zo'n gevoel als je wel eens hebt, als iets dat je denkt te bezitten, je plotseling ontnomen wordt. En wat zijn er veel binnen onze gemeenten die in deze tijd dit gevoel hebben ervaren met het verlies van een dierbare, het gemis van de kerkdiensten en andere activiteiten. Het is een moeilijke tijd en onze gebeden gaan naar de gemeenten en hun leden. En dan mogen wij ook hetzelfde ervaren wat de Emmaüsgangers ervoeren. Jezus liep met hen mee! Jezus loopt ook met ons mee. Ook al ervaren wij dat niet altijd, doordat ons hart vol is van de gebeurtenissen misschien het gemis. Maar Jezus is er, Hij dringt zichzelf niet aan ons op maar gaat bij ons naar binnen als wij hem uitnodigen. En dan, dan zien we het, Hij is er, Hij die niet loslaat wat zijn hand is begonnen.

Kunt u die Emmaüsgangers begrijpen? Ja toch, zij waren mensen als u en ik. Ook voor ons is het zo moeilijk een verlies te dragen en tenslotte te aanvaarden. En wij hebben er ook moeite mee de waarheid van de Bijbel te kennen en gelovig te aanvaarden en geloofwaardig te zijn. Er is zoveel twijfel en onzekerheid in ons.

Maar dan is er Psalm 40:11, waar staat *'U, HEER, U weigert mij Uw ontferming niet, Uw liefde en Uw trouw zullen mij steeds bewaren, ook nu rampen mij omringen'*.

Met zo'n Heer kunnen wij de toekomst, wat die ook mag brengen, met vertrouwen tegemoet zien.

De Here zegent en behoedt u.

Namens het comité,
Gosse Ytsma